

הקדש, אכל עלת העלות כשברא אותו, כמו שנאמר (והו שכתוב) ויברא אלהיים את האדם בצלמו, הוא נטל ממנו הכל, ונתן בו בלי שתפנות של אחר, שהאב והאם עשו אותו בציוריהם בשני ציורים, זהו שכתוב וייצר יהו"ה אלהיים, וייצר בשני ציורים, הציור של האב שהוא יהו"ה, והציור של אלהיים שהיא האם, וזהו וייצר יהו"ה אלהיים, ואחר כך עשה אותו כלי, זהו שכתוב עפר מן האדמה, לא כתוב מן האדמה, אלא עפר מן האדמה, וזו השכינה התחתונה, שנאמר בה ואדם על עפר ישוב, שהיא הגלגול שלו.

אמר רבי אלעזר: אבא, אחר שנמצא רצון, צריך לפתח בדברים בגלוי, מה האדם שברא עלת העלות בדמותו, שהרי כתוב שאין בו דמות? אמר לו: בני, כאן לא אמר בצלמנו, שיש בו דמות, אלא בצלמו, רוצה לומר, כמו שהוא רואה ואינו נראה, שהוא יהיה כן, וכמו שאין בו דמות, שהוא יהיה כן, וכמו שאין קדמון עליו, שהוא יהיה כן, וכמו שהוא עלת העלות אחד בלי שתפנות ובלי חשבון, שהוא יהיה כן, הכל כמותו.

ויש אדם של בריאה ויצירה ועשיה בגון אחר בלבוש וגוף (של בחוץ) (בלבד), שבאצילות הרי נאמר שאין בו בריאה ויצירה ועשיה כלל. יש בריאה שהוא ברא למטה בדמותו, אבל לא שהוא נברא.

ובא וראה, אף על גב שנאמר בספירות בריאה, הוא בלבוש מבחוץ, ולא מבפנים, ומשום זה כתוב ויברא אלהיים את האדם בצלמו, כאן סוד אחר בגוף, יש ספירות של בריאה, ויש ספירות

אכל עלת העלות פד ברא ליה כמה דאת אמר (ג"א ה"א הוא דכתיב) (בראשית א כז) ויברא אלהיים את האדם בצלמו, איהו נטיל כלא מיניה, ויהיב ביה כלא שותפו דאחרא, דאבא ואימא עבדו ליה בציורייהו (דף קטז ע"ב) בתרין ציורין, ה"א הוא דכתיב (בראשית ב ד) וייצר יהו"ה אלהיים וייצר בתרין ציורין, ציורא דאבא דאיהו יהו"ה, וציורא דאלהיים דאיהו אימא, ודא איהו וייצר יהו"ה אלהיים, ולבתר עבד ליה מאנא ה"א הוא דכתיב (שם) עפר מן האדמה, מן האדמה לא כתיב, אלא עפר מן האדמה, ודא שכניתא תתאה דאתמר בה (איוב לד טו) ואדם על עפר ישוב דאיהו גלגולא דיליה.

אמר רבי אלעזר, אבא, בתר דרענא אשתפח צריך למפתח מלין באתגליא, מאי אדם דברא עלת העלות בדיוקניה, דהא כתיב דלית ביה דמות, אמר ליה, ברי, הכא לא אמר בצלמנו, דאית ביה דיוקנא, אלא בצלמו רוצה לומר פגוונא דאיהו רואה ואינו נראה, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית ביה דיוקנא, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו הכי, וכגוונא דאיהו עלת העלות חד בלא שותפו ובלא חשבון, דיהא איהו הכי, כלא פגוונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה בגוונא אחרא בלבושין וגופא (דלכר) (ג"א בלבד), דבאצילות הא אתמר דלית ביה בריאה ויצירה ועשיה כלל, אית בריאה דברא הוא לתתא בדיוקניה, אבל לאו דאתברי איהו.

ותא חזי אף על גב דאתמר בספירן בריאה, בלבושא מלכר איהו, ולא איהו מלגאו, ובגין דא כתיב (בראשית א כז) ויברא